

Rettelsesliste for Livets Bog, bind 7

Listen viser alle rettelser mellem 1. udgave 1960 og 4. udgave 2014. Rettelserne er foretaget i overensstemmelse med "Retningslinjer for udgivelse af Det Tredje Testamente – bøger", der ligesom dette dokument er tilgængelig på MI's hjemmeside, martinus.dk.

Listen omfatter de rettelser, der er beskrevet i følgende afsnit i retningslinjerne: 4) Sættefejl mv., 5) Åbenlyse småfejl og forglemmelser, og 6) Betydningsbærende fejl. Sættefejlene er fundet ved at sammenligne bogen med originalmanuskriptet, og de er angivet på listen med "iht. manuskript". Ved den enkelte rettelse vises, hvor i bogen den er foretaget og hvornår, samt typisk hele sætningen med rettelsen.

Ændringer, der vedrører opdatering til ny retskrivning, er ikke vist på listen, men er beskrevet i retningslinjernes pkt. 3, hvorfra der henvises til bilag 1, der viser de forældede stave- og bøjningsformer, samt bilag 2, der viser standardiserede specialudtryk.

Efter Martinus' tid kan der være indført mindre rettelser i bøgerne, som ikke falder ind under pkt. 3-6. Disse rettelser annulleres ved genudgivelse og fremgår ikke af rettelseslisterne.

Antallet af rettelser på denne liste fordeler sig som følger:

74 sættefejl mv.
118 åbenlyse småfejl og forglemmelser
0 betydningsbærende fejl med note

192

Martinus Institut, september 2014
Godkendt af rådet

Sted	Før	Efter	Rettelsesår
Stk. 2402, øverst	Vi ved således, at det levende væsens evige struktur består af et navnløst "noget" eller dets evige "jeg", dets evige skabep princip og dets evige organismeprincip. Vi ved <u>således</u> , at disse tre principper danner den uadskillelige enhed, der udgør det, vi oplever som "det levende væsen".	Vi ved således, at det levende væsens evige struktur består af et navnløst "noget" eller dets evige "jeg", dets evige skabep princip og dets evige organismeprincip. Vi ved <u>ligeledes</u> , at disse tre principper danner den uadskillelige enhed, der udgør det, vi oplever som "det levende væsen".	2014 iht. manuskript
Stk. 2407	2407. Det, vi her gerne vil gøre klart, er netop det, der er det absolut vigtigste i al menneskelig tilværelse og den absolut eneste virkelige årsag til, at nærværende værk, Livets Bog, med livets kosmiske analyser er skabt og under Forsynets beskyttelse har kunnet gennemføres, <u>er dette</u> , at skabe den fulde forståelse af vor næstes særlige livsindstilling og hans heraf følgende væremåde.	2407. Det, vi her gerne vil gøre klart, er netop det, der er det absolut vigtigste i al menneskelig tilværelse og den absolut eneste virkelige årsag til, at nærværende værk, Livets Bog, med livets kosmiske analyser er skabt og under Forsynets beskyttelse har kunnet gennemføres, <u>nemlig</u> at skabe den fulde forståelse af vor næstes særlige livsindstilling og hans heraf følgende væremåde.	1974
Stk. 2410, nederst	Det er således tåbeligt at bedømme ens næste ud fra sit eget <u>synpunkt</u> .	Det er således tåbeligt at bedømme ens næste ud fra sit eget <u>synspunkt</u> .	1974 iht. manuskript
Stk. 2412, midt	Det er rigtigt, at der findes to slags væremåde i verden: en vi kalder "ond", og en vi kalder "god".	Det er rigtigt, at der findes to slags væremåder i verden: en vi kalder "ond", og en vi kalder "god".	1974 iht. manuskript
Stk. 2416	2416. Ser vi på denne lange vekselvirkning (...) – mennesket i Guds billede – eller det <u>gud</u> bevidste menneske, (...)	2416. Ser vi på denne lange vekselvirkning (...) – mennesket i Guds billede – eller det <u>guds</u> bevidste menneske, (...)	2007
Stk. 2417, midt	For hver gang væsenet inkarnerer i en fysisk organisme, er det blevet beriget med talenter, opstået af de erfaringer, lidelser og behageligheder, det i <u>dets</u> tidligere fysiske inkarnationer har oplevet.	For hver gang væsenet inkarnerer i en fysisk organisme, er det blevet beriget med talenter, opstået af de erfaringer, lidelser og behageligheder, det i <u>sine</u> tidligere fysiske inkarnationer har oplevet.	1974
Stk. 2426, midt	Vi ser derfor også jordens mennesker leve i en permanent krigstilstand, hvor der hist og her og af og til kan være en midlertidig våben <u>til</u> stand.	Vi ser derfor også jordens mennesker leve i en permanent krigstilstand, hvor der hist og her og af og til kan være en midlertidig våben <u>stil</u> stand.	1985
Stk. 2426,	Den almene jordmenneskelige væremåde vil	Den almene jordmenneskelige væremåde vil	1) 1974

nederst	<i>således på grund af sin meget ufærdige menneskelige tilstand endnu et stykke tid ind i fremtiden holde menneskene bundne i en verdenskultur, der i sig selv på store områder absolut ikke udgør nogen virkelig kultur, men udgør derimod kun et ufredens område eller en på krigsmagt opretholdt våbentilstand.</i>	<i>således på grund af sin meget ufærdige menneskelige tilstand endnu et stykke tid ind i fremtiden holde menneskene bundne i en verdenskultur, der i sig selv på store områder absolut ikke udgør nogen virkelig kultur, men [...] derimod kun et ufredens område eller en på krigsmagt opretholdt våbenstilstand.</i>	2) 1985
Stk. 2428, nederst	<i>Ingen har kunnet præstere større krigs-, drab- og lemlæstelsesudfoldelse overfor stater og folk end netop de herskende, intelligensmæssigt overlegne kulturstater.</i>	<i>Ingen har kunnet præstere større krigs-, drabs- og lemlæstelsesudfoldelse overfor stater og folk end netop de herskende, intelligensmæssigt overlegne kulturstater.</i>	2007 iht. manuskript
Stk. 2431, øverst	<i>Elsker eders fjender, (...); thi han lader sin sol opgå over onde [...] og lader det regne over retfærdige og uretfærdige.</i>	<i>Elsker eders fjender, (...); thi han lader sin sol opgå over onde og gode og lader det regne over retfærdige og uretfærdige.</i>	1985 iht. manuskript
Stk. 2431, midt	<i>Kan en moral være større end den? – Kan en væremåde, baseret hundrede procents på den, være mere fuldkommen? – Den, der af hjertet praktiserer den, elsker altså sine fjender, vel-signer dem der forbander ham [...]. Hvordan kan en krig opstå her? Et sådant væsen kan altså ikke blive fornærmet, kan ikke blive vred, kan ikke blive jaloux, kan ikke blive skinsyg, kan ikke blive misundelig, ligesom han naturligvis heller ikke kan forfølge eller undertrykke eller på andre måder genere og forulempe sine medmennesker.</i>	<i>Kan en moral være større end den? – Kan en væremåde, baseret hundrede procent på den, være mere fuldkommen? – Den, der af hjertet praktiserer den, elsker altså sine fjender, vel-signer dem der forbander ham og gør godt imod dem som hader ham, ligesom han beder for dem, som krænke og forfølger ham. Hvordan kan en krig opstå her? – Et sådant væsen kan altså ikke blive fornærmet, kan ikke blive vred, kan ikke blive jaloux, kan ikke blive skinsyg, kan ikke blive misundelig, ligesom det naturligvis heller ikke kan forfølge eller undertrykke eller på andre måder genere og forulempe sine medmennesker.</i>	1) 1974 2) 2014 iht. manuskript 3) 2014 iht. manuskript 4) 1974
Stk. 2433	<i>2433. Vi har her givet et lille kort resumé af grundårsagerne til, at jordmenneskehedsoplevelse af livet i en overordentlig stor udstrækning er blevet en dommedags- eller ragnaroks epoke.</i>	<i>2433. Vi har her givet et lille kort resumé af grundårsagerne til, at jordmenneskehedsoplevelse af livet i en overordentlig stor udstrækning er blevet en dommedags- eller ragnaroksepoke.</i>	2007
Stk. 2437	<i>2437. Magt alene kan umuligt skabe fred. Den kan kun skabe undertrykkelse, hovmod og dermed sit eget absolutte forfald. Al inhuman magt bærer i sig sin egen undergang. Enkelte mennesker såvel som stater, der opretholder deres tilværelse udelukkende på inhuman eller kærlighedsblottet magt, går uundgåeligt mod sit eget forfald. En sådan væremåde er vejen til ragnarok eller helvede. Dette ragnarok eller helvede udgør tærskelens vogtere i renkultur. Dette gælder for stater såvel som for de enkelte individer. Disse tærskelens vogtere er uundværlige og guddommelige på den måde, at de standser væsenerne i deres ødelæggende eller dødbringende undertrykkelse og selvisk udnyttelse af de af deres medvæsener, de har i deres magt. Da helvedeskvalerne eller lidelserne afføder den samme evnes vækst, bliver væsenerne således igennem den nye evne efterhånden mere og mere vænnet af med at ville bygge deres liv på andres undertrykkelse og egoistisk udnyttelse af sine medmennesker, på bekostning af disses lykke, sundhed og velvære for selv at tilegne sig livets materielle goder, ja, endog indtil luksus og overflod.</i>	<i>2437. Magt alene kan umuligt skabe fred. Den kan kun skabe undertrykkelse, hovmod og dermed sit eget absolutte forfald. Al inhuman magt bærer i sig sin egen undergang. Enkelte mennesker såvel som stater, der opretholder deres tilværelse udelukkende på inhuman eller kærlighedsblottet magt, går uundgåeligt mod sit eget forfald. En sådan væremåde er vejen til ragnarok eller helvede. Dette ragnarok eller helvede udgør tærskelens vogtere i renkultur. Dette gælder for stater såvel som for de enkelte individer. Disse tærskelens vogtere er uundværlige og guddommelige på den måde, at de standser væsenerne i deres ødelæggende eller dødbringende undertrykkelse og selvisk udnyttelse af de af deres medvæsener, de har i deres magt. Da helvedeskvalerne eller lidelserne afføder den samme¹ evnes vækst, bliver væsenerne således igennem den nye evne efterhånden mere og mere vænnet af med at ville bygge deres liv på andres undertrykkelse og egoistisk udnyttelse af sine medmennesker, på bekostning af disses lykke, sundhed og velvære for selv at tilegne sig livets materielle goder, ja, endog indtil luksus og overflod.</i>	2014 note
Stk. 2438, nederst	<i>"Hævner eder ikke selv, I elskede! Men giver vreden rum; thi der er skrevet: "Mig hører hævn til, jeg vil betale, siger Herren"."</i>	<i>"Hævner eder ikke selv, I elskede! Men giver vreden rum; thi der er skrevet: "Mig hører hævn til, jeg vil betale, siger Herren"."</i>	2007

Note i bog:

¹ Læs: humane.

Stk. 2447, øverst	<i>De mangler således først og fremmest viden om, at deres væremåde er himmelråbende forkert der, hvor de endnu lever efter Moseloven "øje for øje og tand for tand" (...)</i>	<i>De mangler således først og fremmest viden om, at deres væremåde er himmelråbende forkert der, hvor de endnu lever efter Moseloven "øje for øje og tand for tand" (...)</i>	2007 iht. manuskript
Stk. 2448, midt	<i>Når den skæbne, vi får, hvad enten den er lys eller mørk, ond eller god, kun kan opstå i kraft af årsager, der udelukkende kun kan være sat i gang af os selv, og <u>at</u> den mørke skæbne umuligt <u>kan</u> være opstået, hvis vi ikke havde udløst årsagen til den i vor væremåde, ville det jo være ganske meningsløst og afsporende at identificere noget som helst andet væsen som vor egen skæbnes ophav.</i>	<i>Når den skæbne, vi får, hvad enten den er lys eller mørk, ond eller god, kun kan opstå i kraft af årsager, der udelukkende kun kan være sat i gang af os selv, og <u>når</u> den mørke skæbne umuligt <u>kunne</u> være opstået, hvis vi ikke havde udløst årsagen til den i vor væremåde, ville det jo være ganske meningsløst og afsporende at identificere noget som helst andet væsen som vor egen skæbnes ophav.</i>	1) 1974 2) 1974
Stk. 2450, afsnit 1, midt	<i>Denne magtudfoldelse må kun udløse befrielse eller beskyttelse imod det <u>fientlige</u> væsen, men absolut ikke mord, drab eller lemlæstelse.</i>	<i>Denne magtudfoldelse må kun udløse befrielse eller beskyttelse imod det <u>fjendtlige</u> væsen, men absolut ikke mord, drab eller lemlæstelse.</i>	2007 iht. manuskript
Stk. 2455, midt	<i>At forlange, at væsener fra sådanne to forskellige væsens<u>katte</u>gorier skal have samme syn på tilværelsen, er tåbeligt og kan kun afsløre sit ophavs totale uvidenhed på dette felt.</i>	<i>At forlange, at væsener fra sådanne to forskellige væsens<u>kate</u>gorier skal have samme syn på tilværelsen, er tåbeligt og kan kun afsløre sit ophavs totale uvidenhed på dette felt.</i>	1974
Stk. 2455, nederst	<i>Disse må naturligvis tilhøre <u>mindre</u> bevidsthedstrin og være bundet til den begrænsede livsopfattelse og væremåde, som er højdepunktet for hvad, der indenfor disse eventuelle underlegne bevidsthedstrin kan manifesteres af livsoplevelse og væremåde.</i>	<i>Disse må naturligvis tilhøre <u>lavere</u> bevidsthedstrin og være bundet til den begrænsede livsopfattelse og væremåde, som er højdepunktet for hvad, der indenfor disse eventuelle underlegne bevidsthedstrin kan manifesteres af livsoplevelse og væremåde.</i>	1974
Stk. 2459, nederst	<i>Ethvert ufærdigt menneskes psyke er altså en blanding af disse to naturer, en dyrisk natur, som degenererer og går sin opløsning i møde, og en menneskelig natur, som er under udvikling og vil blive slutfacittet på menneskenes jordiske tilværelse, <u>og</u> hvorefter de alle hver især vil være ét med Faderen eller Gud.</i>	<i>Ethvert ufærdigt menneskes psyke er altså en blanding af disse to naturer, en dyrisk natur, som degenererer og går sin opløsning i møde, og en menneskelig natur, som er under udvikling og vil blive slutfacittet på menneskenes jordiske tilværelse, [...] hvorefter de alle hver især vil være ét med Faderen eller Gud.</i>	1974
Stk. 2461, midt	<i>Alle primitive eller mindre udviklede mennesker vil kun kunne reagere og gengælde med samme ondskab og <u>had</u>, som det, de selv er blevet udsat for af deres næste eller medvæsener. Absolut udelukkende kun <u>dette</u>, at gå i Verdensgenløserens fodspor og ligesom han elske og tilgive sine fjender, ganske uafhængigt af hvad disse så end har gjort imod en, kan fjerne mørket fra ens kommende eller fremtidige skæbne.</i>	<i>Alle primitive eller mindre udviklede mennesker vil kun kunne reagere og gengælde med samme ondskab og <u>had</u> som det, de selv er blevet udsat for af deres næste eller medvæsener. Absolut udelukkende kun <u>dette</u> at gå i Verdensgenløserens fodspor og ligesom han elske og tilgive sine fjender, ganske uafhængigt af hvad disse så end har gjort imod en, kan fjerne mørket fra ens kommende eller fremtidige skæbne.</i>	1) 2014 iht. manuskript 2) 2014 iht. manuskript
Stk. 2462, øverst	<i>Fundamentet for denne oplevelse er skabelsen af kontraster. Disse kontraster er at inddele i de [...] store hovedkategorier, nemlig fornemmelsen af "behag" og fornemmelsen af "ubehag".</i>	<i>Fundamentet for denne oplevelse er skabelsen af kontraster. Disse kontraster er at inddele i de <u>to</u> store hovedkategorier, nemlig fornemmelsen af "behag" og fornemmelsen af "ubehag".</i>	2014 iht. manuskript
Stk. 2468, nederst	<i>De er dermed absolut selv skyld i deres mørke såvel som i deres lyse skæbne eller livsoplevelse. Intet som helst andet levende væsen kan være skyld i <u>dets</u> skæbne.</i>	<i>De er dermed absolut selv skyld i deres mørke såvel som i deres lyse skæbne eller livsoplevelse. Intet som helst andet levende væsen kan være skyld i <u>deres</u> skæbne.</i>	1974
Stk. 2469, øverst	<i>Efterhånden som det <u>får opsummeret i sin psyke</u> erfaringerne for det ondes og det godes virkninger i livsoplevelsen, får det talent eller begavelse til mere og mere at kunne udløse en væremåde, hvis virkninger bliver en lys eller lykkelig skæbne.</i>	<i>Efterhånden som det <u>i sin psyke får opsummeret</u> erfaringerne for det ondes og det godes virkninger i livsoplevelsen, får det talent eller begavelse til mere og mere at kunne udløse en væremåde, hvis virkninger bliver en lys eller lykkelig skæbne.</i>	1974
Stk. 2477, øverst	<i>Det er derfor, at denne kærlighed <u>afføder i væsenerne</u> trangen eller lysten til at glæde og kærtegne andre levende væsener.</i>	<i>Det er derfor, at denne kærlighed <u>i væsenerne afføder</u> trangen eller lysten til at glæde og kærtegne andre levende væsener.</i>	1974
Stk. 2479, øverst	<i>Ved denne væsenernes skiftende oplevelse af mørke- og lyskulminationen bliver deres evige <u>livs</u>oplevelsesevne holdt vedlige.</i>	<i>Ved denne væsenernes skiftende oplevelse af mørke- og lyskulminationen bliver deres evige <u>livs</u>oplevelsesevne holdt vedlige.</i>	2007 iht. manuskript

Stk. 2479, midt	<i>Og væsenerne bliver i kraft heraf udødelige og evig bevidst livsoplevelende.</i>	<i>Og væsenerne bliver i kraft heraf udødelige og evigt bevidst livsoplevelende.</i>	2014 iht. manuskript
Stk. 2482, nederst	Hele jordmenneskeheden af i dag er således under en meget stærk poludvikling uden at kende denne dens særlige mentale situation. De oplever polforvandlingens mange virkninger, men kender så at sige intet som helst til dens særlige natur og eksistens.	Hele jordmenneskeheden af i dag er således under en meget stærk poludvikling uden at kende denne [...] særlige mentale situation. Man oplever polforvandlingens mange virkninger, men kender så at sige intet som helst til dens særlige natur og eksistens.	1) 1974 2) 1974
Stk. 2489, midt	<i>At denne overlevering er virkelig, bliver til kendsgerning igennem hele den forvandringsproces eller udvikling, vi kan se det jordiske menneske befinder sig i.</i>	<i>At denne overlevering er virkelig, bliver til kendsgerning igennem hele den forvandringsproces eller udvikling, vi kan se, det jordiske menneske befinder sig i.</i>	2007 iht. manuskript
Stk. 2498, midt	<i>Dette fra dyrets tilstand nu begyndende oprejste væsen har således nu fået en bevidsthedshorisont eller et psykisk område, der ligger helt udenfor området for dets parrings- eller ægteskabsprincip.</i>	<i>Dette fra dyrets tilstand [...] begyndende oprejste væsen har således nu fået en bevidsthedshorisont eller et psykisk område, der ligger helt udenfor området for dets parrings- eller ægteskabsprincip.</i>	1974
Stk. 2499, nederst	<i>Sfinksen med sin dyriske krop repræsenterer "dyret" i mennesket og med sit menneskehoved: "mennesket i mennesket".</i>	<i>Sfinksen med sin dyriske krop repræsenterer "dyret" i mennesket og med sit menneskehoved: "mennesket" i mennesket.</i>	1985
Stk. 2502	2502. Når det jordiske ufærdige menneske således er kommet et godt stykke igennem sin lidelsessfære eller dommedagsepoke, opstår altså lysten og interessen for at tilegne sig viden, i kraft af hvilken det kan få evne til at udvikle det menneskelige i dets egen psyke og dermed overvinde dets egen dyriske natur.	2502. Når det jordiske ufærdige menneske således er kommet et godt stykke igennem sin lidelsessfære eller dommedagsepoke, opstår altså lysten og interessen for at tilegne sig viden, i kraft af hvilken det kan få evne til at udvikle det menneskelige i sin egen psyke og dermed overvinde dets egen dyriske natur.	1974
Stk. 2507, nederst	Da flertallet af jordens mennesker (...), ja, i værte tilfælde som perversitet eller amoralitet.	Da flertallet af jordens mennesker (...), ja, i værste tilfælde som perversitet eller amoralitet.	1974 iht. manuskript
Stk. 2514, øverst	<i>Nævnte væsener opfylder den derfor ganske (...), ligesom deres instinkt også leder deres væremåde i de andre af dets vigtigste livsfelter.</i>	<i>Nævnte væsener opfylder den derfor ganske (...), ligesom deres instinkt også leder deres væremåde i de andre af dets vigtigste livsfelter.</i>	2007 iht. manuskript
Stk. 2517, midt	<i>Verden regeres altså til en vis grad af denne djævlbevidsthed, hvilket også stemmer med Bibelens udtryk i Johannes åbenbaring om "dyret", som havde fået magten, og som "al jorden fulgte undrende efter", – "og de tilbade dyret og sagde: "Hvem er dyret lig? – Hvem mægter at kæmpe imod det?" – "</i>	<i>Verden regeres altså til en vis grad af denne djævlbevidsthed, hvilket også stemmer med Bibelens udtryk i Johannes åbenbaring om "dyret", som havde fået magten, og som "al jorden fulgte undrende efter", – "og de tilbade dyret og sagde: "Hvem er dyret lig? – Hvem mægter at kæmpe imod det?" – "</i>	2014
Stk. 2519, øverst	<i>Mennesket har fri vilje til at operere med denne årsags- og virkningskæde. Det kan skabe årsager, hvis virkninger bliver til total ulykke for dem selv, ja endog i flere liv.</i>	<i>Mennesket har fri vilje til at operere med denne årsags- og virkningskæde. Det kan skabe årsager, hvis virkninger bliver til total ulykke for det selv, ja endog i flere liv.</i>	1974
Stk. 2519, midt	<i>Hvordan skulle det levende væsen nogen sinde blive ekspert i at kunne gøre det gode, blive til mennesket i Guds billede, hvis ikke det fik en livsepoke, i hvilken det netop blev stillet frit overfor adgangen til begge de nævnte manifestationsarter og dermed kunne få et virkeligt kendskab til det gode, som udgørende den ordinære og det onde som udgørende den sekundære væremåde, (...)</i>	<i>Hvordan skulle det levende væsen nogen sinde blive ekspert i at kunne gøre det gode, blive til mennesket i Guds billede, hvis ikke det fik en livsepoke, i hvilken det netop blev stillet frit overfor adgangen til begge de nævnte manifestationsarter og dermed kunne få et virkeligt kendskab til det gode, som udgørende den primære og det onde som udgørende den sekundære væremåde, (...)</i>	1974
Stk. 2519, nederst	<i>Selv om de humane af disse foreteelser er meget vigtige og absolut nødvendige, er det absolut uden betydning med hensyn til selve mentalitetsforvandlingen fra dyr til menneske.</i>	<i>Selv om de humane af disse foreteelser er meget vigtige og absolut nødvendige, er de absolut uden betydning med hensyn til selve mentalitetsforvandlingen fra dyr til menneske.</i>	1974
Stk. 2520, midt	<i>For virkeligt at kende forskel på det onde og det gode, det dyriske og det menneskelige, må menneskene i en vis livsepoke leve i uvidenhedens mørke og der skabe eller så og høste det onde, så længe til mentalernæringen af denne høst har bragt kærlighedsbevidstheden så langt frem, (...)</i>	<i>For virkeligt at kende forskel på det onde og det gode, det dyriske og det menneskelige, må menneskene i en vis livsepoke leve i uvidenhedens mørke og der skabe eller så og høste det onde så længe, at mentalernæringen af denne høst har bragt kærlighedsbevidstheden så langt frem, (...)</i>	1974
Stk. 2522,	<i>At al skabelse på det fysiske plan må være</i>	<i>At al skabelse på det fysiske plan må være</i>	2007

midt	<i>logisk, for at kunne opfylde hensigten med dens tilblivelse, er selvfølgeligt.</i>	<i>logisk for at kunne opfylde hensigten med dens tilblivelse, er selvfølgeligt.</i>	iht. manuskript
Stk. 2522, nederst	<i>Det bliver derimod først og fremmest igennem den erfaringsophobning, menneskeheden [...] igennem dommedagens rædsler og besværligheder bliver tilegnet.</i>	<i>Det bliver derimod først og fremmest igennem den erfaringsophobning, menneskeheden tilegner sig igennem dommedagens rædsler og besværligheder [...].</i>	1974
Stk. 2524	2524. Selv om væsenet er begyndt at blive et humant væsen, kan det ikke straks ved egen hjælp tilegne sig kosmisk viden eller oplysninger om, hvor meget denne deres humane indstilling og væremåde er i virkelig logisk eller videnskabelig kontakt med livets kosmiske mening. <i>Og her er det, at de bliver modtagelige for åndsvidenskaben eller livets kosmiske analyser.</i>	2524. Selv om væsenet er begyndt at blive et humant væsen, kan det ikke straks ved egen hjælp tilegne sig kosmisk viden eller oplysninger om, hvor meget denne dets humane indstilling og væremåde er i virkelig logisk eller videnskabelig kontakt med livets kosmiske mening. <i>Og her er det, at det bliver modtageligt for åndsvidenskaben eller livets kosmiske analyser.</i>	1) 1974 2) 1974 3) 1974
Stk. 2524, nederst	Denne åndsvidenskabens, eller den evige visdoms kulturrepoke bliver det jordiske menneskes slutepoke.	Denne åndsvidenskabens eller den evige visdoms kulturrepoke bliver det jordiske menneskes slutepoke.	2007 iht. manuskript
Stk. 2530	2530. Da mennesket i virkeligheden er opvokset i den tro, at det var noget helt andet og højere end dyret, vil det måske virke frastødende for dem, således at blive vidne til deres nedstamning fra dyrene, med hvilke væsener de altså i større eller mindre grad endnu har bevidsthed tilfælles.	2530. Da menneskene i virkeligheden er opvokset i den tro, at de var noget helt andet og højere end dyrene, vil det måske virke frastødende på dem, således at blive vidne til deres nedstamning fra dyrene, med hvilke væsener de altså i større eller mindre grad endnu har bevidsthed tilfælles.	1) 1974 2) 1974 3) 1974 4) 1974
Stk. 2531	2531. Og da væsenerne således befinder sig på stadier i denne udvikling, hvad kan da være mere selvfølgeligt og urokkeligt end dette, at de kun kan åbenbare sig i den struktur, organisme og væremåde, som er det højeste resultat af de erfaringer og oplevelser, det hidtil har gennemgået. Erfaringer og den heraf følgende viden, som det ikke har oplevet, kan det selvfølgelig ikke handle efter. Og som vi allerede tidligere har berørt, kan det absolut ikke herfor blive "straf" skyldig.	2531. Og da væsenerne således befinder sig på stadier i denne udvikling, hvad kan da være mere selvfølgeligt og urokkeligt end dette, at de kun kan åbenbare sig i den struktur, organisme og væremåde, som er det højeste resultat af de erfaringer og oplevelser, de hidtil har gennemgået. Erfaringer og den heraf følgende viden, som de ikke har oplevet, kan de selvfølgelig ikke handle efter. Og som vi allerede tidligere har berørt, kan de absolut ikke herfor blive "straf" skyldig.	1) 1974 2) 1974 3) 1974 4) 1974
Stk. 2531, nederst	Den virkelige moralforpligtelse overfor andre væsener er ikke at hævne og straffe, men derimod på så human måde som muligt, at beskytte sig imod de dyriske udslag, der eventuelt kommer til manifestation eller udslag igennem sin næste.	Den virkelige moralforpligtelse overfor andre væsener er ikke at hævne og straffe, men derimod på så human måde som muligt, at beskytte sig imod de dyriske udslag, der eventuelt kommer til manifestation eller udslag igennem næsten.	1974
Stk. 2532, midt	Samme væsens manifestationer bliver således en blanding af dyrisk og menneskelig bevidsthed, og den heraf følgende tilsvarende væremåde.	Samme væsens manifestationer bliver således en blanding af dyrisk og menneskelig bevidsthed og den heraf følgende tilsvarende væremåde.	2014 iht. manuskript
Stk. 2533, nederst	Men udfoldelsen af djævlbevidsthed er jo en skabelse af lidelser for sine medvæsener.	Men udfoldelsen af djævlbevidsthed er jo en skabelse af lidelser for medvæsenerne.	1974
Stk. 2537, stykoverskrift	Ægteskabelige underminerende psykiske forestelser menneskene ikke forstår	Ægteskabeligt underminerende psykiske forestelser menneskene ikke forstår	2014 iht. manuskript
Stk. 2541, nederst	At denne forvandlingsproces i sig selv ikke er nogen afsporing eller abnormitet, bliver åbenlyst, eftersom den gør sig gældende i hvert eneste menneske, og her bliver desto mere synlig, jo længere fremskredent vedkommende væsen er.	At denne forvandlingsproces i sig selv ikke er nogen afsporing eller abnormitet, bliver åbenlyst, eftersom den gør sig gældende i hvert eneste menneske, og her bliver desto mere synlig, jo længere fremskredent vedkommende væsen er.	1974 iht. manuskript
Stk. 2544, midt	Det totalt fuldkomne eller færdige menneske kan ikke altid komme til at udfolde den totale kærlighed, som det af naturen føler trang til, hvis det befinder sig i en verden, hvor menneskeheden er prædestineret til en så fremtrædende grad af mørk skæbne, som tilfældet er her på jorden. Det kan befinde sig iblandt	Det totalt fuldkomne eller færdige menneske kan ikke altid komme til at udfolde den totale kærlighed, som det af naturen føler trang til, hvis det befinder sig i en verden, hvor menneskeheden er prædestineret til en så fremtrædende grad af mørk skæbne, som tilfældet er her på jorden. Det kan befinde sig iblandt	1) 2014 note 2) 1974 3) 2007

	<i>mennesker, som er dets nære venner i dets daglige liv. Pludseligt kan det komme ud for en tilbagevendende karma- eller skæbnebølge, og derved komme til at trænge til hjælp. Men denne skæbnebølge kan være af en sådan hjælpe-løs natur, at det er ligemeget, hvordan man vil bære sig ad med at hjælpe vedkommende væsen, det kan ikke lade sig gøre, uden at det derved skaber en eller anden form for et onde.</i>	<i>mennesker, som er dets nære venner i dets daglige liv. Pludseligt kan det² komme ud for en tilbagevendende karma- eller skæbnebølge, og derved komme til at trænge til hjælp. Men denne skæbnebølge kan være af en sådan [...] natur, at det er lige meget, hvordan man vil bære sig ad med at hjælpe vedkommende væsen, det kan ikke lade sig gøre, uden at det derved skaber en eller anden form for et onde.</i>	
Stk. 2545, midt	<i>Den fysiske og åndelige beskyttelse udløses udelukkende af den beskyttelse, det selv i dets væremåde er for andre.</i>	<i>Den fysiske og åndelige beskyttelse udløses udelukkende af den beskyttelse, det selv i sin væremåde er for andre.</i>	1974
Stk. 2546	<i>2546. Som vi allerede har været inde på, udgør denne polkonstellations balance dette, at den modsatte pols virkninger, hvilket vil sige: de menneskelige egenskaber, er nået så langt frem i sin udvikling, at disse afkræfter det dyriske, det brutale og egoistiske i den ordinære pols virkninger, således at begge polers virkninger indgår i en indbyrdes harmoni og danner en samlet manifestationskraft, der kun kan udløse kærlighed.</i>	<i>2546. Som vi allerede har været inde på, udgør denne polkonstellations balance dette, at den modsatte pols virkninger, hvilket vil sige: de menneskelige egenskaber, er nået så langt frem i [...] udvikling, at de afkræfter det dyriske, det brutale og egoistiske i den ordinære pols virkninger, således at begge polers virkninger indgår i en indbyrdes harmoni og danner en samlet manifestationskraft, der kun kan udløse kærlighed.</i>	1) 1974 2) 1974
Stk. 2546, midt	<i>Den virkelige kærlighed er således en dybtgående, absolut uegennyttig sympatifølelse, en evne til ikke at kunne nænne at gøre noget som helst væsen fortræd, en følelse der ligeså godt gælder væsener af sin eget køn, som den gælder væsener af det modsatte køn.</i>	<i>Den virkelige kærlighed er således en dybtgående, absolut uegennyttig sympatifølelse, en evne til ikke at kunne nænne at gøre noget som helst væsen fortræd, en følelse der ligeså godt gælder væsener af [...] eget køn, som den gælder væsener af det modsatte køn.</i>	1974
Stk. 2547, nederst	<i>Manden udgør delvis et handyr og delvis et menneske, ligesom kvinden også delvis udgør et handyr og delvis et menneske.</i>	<i>Manden udgør delvis et handyr og delvis et menneske, ligesom også kvinden delvis udgør et handyr og delvis et menneske.</i>	1974
Stk. 2548	<i>2548. Dette foran nævnte begyndende menneske vil efterhånden overvinde det mørke og triste eller alt det dyriske, det brutale og inhumane i dets psyke.</i>	<i>2548. Dette foran nævnte begyndende menneske vil efterhånden overvinde det mørke og triste eller alt det dyriske, det brutale og inhumane i sin psyke.</i>	1974
Stk. 2549, nederst	<i>Det er blevet dette væsens skæbne ikke at kunne blive fuldkommen lykkeligt i noget ægteskab, ligemeget hvem det så end bliver gift med.</i>	<i>Det er blevet dette væsens skæbne ikke at kunne blive fuldkommen lykkeligt i noget ægteskab, lige meget hvem det så end bliver gift med.</i>	2007
Stk. 2550, midt	<i>Hvordan skulle en verden af kærlighedsløse eller inhumane væsener kunne holde en tilværelse ud uden denne oplivende og livsbefordrende parringsdrift? – Væsenerne ville kun være omgivet af et permanent mentalt uigennemtrængeligt mørke. Intet som helst lys ville være at øjne noget sted, ikke et eneste kærtegn, ikke en eneste dragning imod menneskene.</i>	<i>Hvordan skulle en verden af kærlighedsløse eller inhumane væsener kunne holde en tilværelse ud uden denne oplivende og livsbefordrende parringsdrift? – Væsenerne ville kun være omgivet af et permanent mentalt uigennemtrængeligt mørke. Intet som helst lys ville være at øjne noget sted, ikke et eneste kærtegn, ikke en eneste dragning imod medmenneskene.</i>	2014 iht. manuskript
Stk. 2557, nederst	<i>Hvis disse venskaber er uden seksuel- eller kønsbetoning imellem kvinderne indbyrdes og imellem mændene indbyrdes, generer de ikke på nogen som helst måde disse kvinders og disse mænds ægteskaber.</i>	<i>Hvis disse venskaber er uden seksual- eller kønsbetoning imellem kvinderne indbyrdes og imellem mændene indbyrdes, generer de ikke på nogen som helst måde disse kvinders og disse mænds ægteskaber.</i>	2007
Stk. 2563, midt	<i>Vi må altså lære at forstå, at det primære i dette kosmiske led i verdensordenen, som de ulykkelige ægteskaber udgør, er ikke dette, at væsenet bliver utro i ægteskabet og således svigter sin ægtemage, som det ellers højtideligt har lovet troskab og kærlighed i hele dette deres indeværende jordliv.</i>	<i>Vi må altså lære at forstå, at det primære i dette kosmiske led i verdensordenen, som de ulykkelige ægteskaber udgør, ikke er dette, at væsenet bliver utro i ægteskabet og således svigter sin ægtemage, som det ellers højtideligt har lovet troskab og kærlighed i hele [...] deres indeværende jordliv.</i>	1) 1974 2) 1974
Stk. 2563, nederst	<i>Men når nu den er en følge af en forvandling i menneskets psyke, som det absolut ikke er her-</i>	<i>Men når nu den er en følge af en forvandling i menneskets psyke, som det absolut ikke er her-</i>	1974

	<i>re over, og som ingen som helst kirkelig eller verdslig moral kan ændre, idet det er selve det kosmiske kredsløbs love eller selve naturens egen kraft og vælde, der gør sig gældende, og overfor hvilken mennesket kun udgør en meget lille mikroskopisk foreteelse, må der skabes en moral- eller livsopfattelse, der kan være i kontakt med denne nye tilstand i mennesket.</i>	<i>re over, og som ingen som helst kirkelig eller verdslig moral kan ændre, idet det er selve det kosmiske kredsløbs love eller selve naturens egen kraft og vælde, der gør sig gældende, [...] overfor hvilken mennesket kun udgør en meget lille mikroskopisk foreteelse, må der skabes en moral- eller livsopfattelse, der kan være i kontakt med denne nye tilstand i mennesket.</i>	
Stk. 2564	2564. Denne ægteskabelige degeneration er således virkningen af den modsatte pols vækst i det ufærdige menneske, rent bortset fra den tidligere omtalte intelligensudvikling, der hævdede væsenet fra dyreriget eller abestadiet og op til det ufærdige menneske og her i første omgang har udstyret dette med en sådan overlegenhed i det dræbende princip manifestationer, at vi blev nødsaget til at måtte udtrykke denne side ved det ufærdige menneskes psyke som "djevlebevidsthed".	2564. Denne ægteskabelige degeneration er således virkningen af den modsatte pols vækst i det ufærdige menneske, rent bortset fra den tidligere omtalte intelligensudvikling, der hævdede væsenet fra dyreriget eller abestadiet [...] op til det ufærdige menneske og her i første omgang har udstyret dette med en sådan overlegenhed i det dræbende princip manifestationer, at vi blev nødsaget til at måtte udtrykke denne side ved det ufærdige menneskes psyke som "djevlebevidsthed".	1974
Stk. 2564, nederst	<i>Men polforvandlingen arbejder stadig videre, og væsenets ægteskabstrang svinder mere og mere, (...). De fødes da tilsidst uden at have noget særligt begær i sig efter ægteskab, ja, nogle har endog i sig en meget stærk medfødt angst og uvilje mod at indgå i noget ægteskab.</i>	<i>Men polforvandlingen arbejder stadig videre, og væsenets ægteskabstrang svinder mere og mere, (...). Det fødes da tilsidst uden at have noget særligt begær i sig efter ægteskab, ja, nogle har endog i sig en meget stærk medfødt angst og uvilje mod at indgå i noget ægteskab.</i>	1974
Stk. 2565, nederst	Den tro, væsenerne, lige fra deres første begyndelse som natur mennesker, tidligere havde til en gud eller et forsyn, havde de ikke mere.	Den tro, væsenerne, lige fra deres første begyndelse som natur mennesker, tidligere havde til en gud eller et forsyn, havde de ikke mere.	1974 iht. manuskript
Stk. 2567, nederst	<i>Den kan kun udtrykkes som "djevlelsk" eller "satanisk", eftersom denne drabsmetode ikke er en livsbetingelse for de pågældende væsener, således som den er for dyrene.</i>	<i>Den kan kun udtrykkes som "djevlelsk" eller "satanisk", eftersom denne udfoldelse af det dræbende princip ikke er en livsbetingelse for de pågældende væsener, således som den er for dyrene.</i>	1974
Stk. 2569, stykoverskrift	Hvorledes en ny moralopfattelse skal være og ikke-være	Hvorledes en ny moralopfattelse skal være og ikke være	2007 iht. manuskript
Stk. 2569	2569. Men hvordan skal en moral være, der skal råde bod på disse ragnaroktilstande . –	2569. Men hvordan skal en moral være, der skal råde bod på disse ragnaroktilstande? –	1) 2007 ikke-kursiv iht. manuskript 2) 2007 iht. manuskript ("." > "?")
Stk. 2570	2570. Er den dommedag (...), at religionernes trussel o mevig fortabelse og pine i helvedes ild er aldeles uden nogen fundamental virkning? –	2570. Er den dommedag (...), at religionernes trussel om evig fortabelse og pine i helvedes ild er aldeles uden nogen fundamental virkning? –	1974 iht. manuskript
Stk. 2570, midt	<i>Og er det ikke således, at man indenfor den kristne verdensreligion har påbuddet: Drag dit sværd i skeden, thi hver den, der ombringer ved sværd, skal selv omkomme ved sværd? – Og er det ikke netop denne religions stater, der er blevet de mest dygtige krigsfolk i verden? – Og er de ikke de samme stater, der har atom- og brintvåben? –</i>	<i>Og er det ikke således, at man indenfor den kristne verdensreligion har påbuddet: Stik dit sværd i skeden, thi hver den, der ombringer ved sværd, skal selv omkomme ved sværd? – Og er det ikke netop denne religions stater, der er blevet de mest dygtige krigsfolk i verden? – Og er det ikke de samme stater, der har atom- og brintvåben? –</i>	1) 1985 2) 1985 iht. manuskript
Stk. 2571, nederst	<i>Ligeledes er alle de mange humane foreteelser: kirker, hospitaler, forsorg, Røde Kors institutioner, filantropiske virksomheder og lignende udslag af kristendom. Men at den [...] religion ikke har formået at kunne gøre alle mennesker til kristusvæsener, er naturligvis en selvfølge.</i>	<i>Ligeledes er alle de mange humane foreteelser: kirker, hospitaler, forsorg, Røde Kors institutioner, filantropiske virksomheder og lignende udslag af kristendom. Men at den nævnte religion ikke har formået at kunne gøre alle mennesker til kristusvæsener, er naturligvis en selvfølge.</i>	2014 iht. manuskript
Stk. 2576, øverst	Og da disse mennesker har været i stort et flertal og dermed de mest indflydelsesrige, er det ikke så mærkeligt, at kristendommen ikke	Og da disse mennesker har været i stort [...] flertal og dermed de mest indflydelsesrige, er det ikke så mærkeligt, at kristendommen ikke	1) 1974 2) 2014

	blev "kristendommen i renkultur".	blev "kristendom i renkultur".	iht. manuskript
Stk. 2577	2577. Om væsenerne udgør den gode jord for kristendommens eller livets allerhøjeste sæd, idealer eller moralforskrifter er kosmisk set ikke <u>noget, de kan dikteres til at være eller ikke være hverken ved statsform</u> eller straffelove. <u>Enhver</u> må være det, de af naturen eller af fødsel er, og må være begrænset til den begavelse og den humane evne, som <u>det</u> er udviklet til at have.	2577. Om væsenerne udgør den gode jord for kristendommens eller livets allerhøjeste sæd, idealer eller moralforskrifter er kosmisk set ikke <u>noget, de kan dikteres til at være eller ikke være hverken ved statsform</u> eller straffelove. <u>Alle</u> må være det, de af naturen eller af fødsel er, og må være begrænset til den begavelse og den humane evne, som <u>de</u> er udviklet til at have.	1) 2007 ikke-kursiv iht. manuskript 2) 1974 3) 1974
Stk. 2578	2578. Har ikke de kristne stater i mange situationer betjent sig af denne mentalitet, <u>røvet</u> , plyndret og dræbt overfor andre nationer eller stater? –	2578. Har ikke de kristne stater i mange situationer betjent sig af denne mentalitet, <u>røvet</u> , plyndret og dræbt overfor andre nationer eller stater? –	2007
Stk. 2578, nederst	Er det ikke netop her let at se, at den dommedags- eller ragnaroktilværelse, den udvikling af større og større krigsvåben, den udvidelse af lemlæstelses- og drabskapaciteten, som er det primære i menneskenes materielle kunnen i dag, at det er kulminationen af hedenskab eller modsætning til tilværelsens absolutte virkelige og sande kristendom? –	Er det ikke netop her let at se, at den dommedags- eller ragnaroktilværelse, den udvikling af større og større krigsvåben, den udvidelse af lemlæstelses- og drabskapaciteten, som er det primære i menneskenes materielle kunnen i dag, at det er kulminationen af hedenskab eller modsætningen til tilværelsens absolutte virkelige og sande kristendom? –	2014 iht. manuskript
Stk. 2579, midt	Det er jo udvikling, den virkelige kristne part har fremfor den anden part.	Det er jo udvikling, den virkeligt kristne part har fremfor den anden part.	1974
Stk. 2579, nederst	Den må ske i absolut menneskekærlig ånd og virkelig forståelse for at være i kontakt med den absolutte eller virkelige kristendom, der er det samme som kulmination af kærlighed og dermed også kulminationen af retfærdighed.	Den må ske i absolut menneskekærlig ånd og virkelig forståelse for at være i kontakt med den absolutte eller virkelige kristendom, der er det samme som kulminationen af kærlighed og dermed også kulminationen af retfærdighed.	2014 iht. manuskript
Stk. 2580, midt	Hvordan skulle jorden, hvilket vil sige: naturen eller livets kræfter blive underdanige, hvis ikke de nævnte væsener netop studerede og eksperimenterede med materien? –	Hvordan skulle jorden, hvilket vil sige: naturen eller livets kræfter blive underdanige, hvis ikke de nævnte væsener netop studerede og eksperimenterede med materien? –	1974 iht. manuskript
Stk. 2583, øverst	Men denne "guddom" blev altså i stor udstrækning en dyrisk guddom, eftersom denne begavelse, af dette væsen, blev mere og mere behersket af dets dyriske hovedtendenser: egoisme eller selvishhed.	Men denne "guddom" blev altså i stor udstrækning en dyrisk guddom, eftersom denne begavelse, af dette væsen, blev mere og mere behersket af dets dyriske hovedtendens: egoisme eller selvishhed.	1974
Stk. 2583, midt	Virkeligt absolut fred eksisterer således ikke på jorden.	Virkelig absolut fred eksisterer således ikke på jorden.	1974 iht. manuskript
Stk. 2584, øverst	Det er denne sympati eller begyndende humane evne, der ligger til grund for alle de mange humane lov- og retsforordninger, der forekommer indenfor staterne, samt alle former for forsorg og hjælp til ulykkelige og trængende mennesker i samfundet, filantropiske virksomheder, legater og fonde til hjælp og understøttelse for kunst og videnskab, (...)	Det er denne sympati eller begyndende humane evne, der ligger til grund for alle de mange humane lov- og retsforordninger, der forekommer indenfor staterne, samt alle former for forsorg og hjælp til ulykkelige og trængende mennesker i samfundet, filantropiske virksomheder, legater og fonde til hjælp og understøttelse for kunst og videnskab, (...)	1985
Stk. 2587, øverst	Hvor fuldkomment udviklet denne sympati var hos Kristus, blev åbenbaret på korset, <u>der</u> , hvor han beder for sine bøddler: Fader, forlad dem, thi de vide ikke, hvad de gøre.	Hvor fuldkomment udviklet denne sympati var hos Kristus, blev åbenbaret på korset, <u>der</u> hvor han beder for sine bøddler: Fader, forlad dem, thi de vide ikke, hvad de gøre.	2014 iht. manuskript
Stk. 2590, nederst	Men dette nogets således fremtrædende kosmiske struktur er som bekendt ikke tilgængeligt for de fysiske sanser.	Men dette nogets således fremtrædende kosmiske struktur er som bekendt ikke tilgængelig for de fysiske sanser.	2014 iht. manuskript
Stk. 2591, øverst	Her må der netop en helt anden form for videnskab til, hvis tilblivelse absolut ikke sker ved at veje og måle fysiske materialer.	Her må der netop en helt anden form for videnskab til, hvis tilblivelse absolut ikke sker ved at veje og måle fysiske materier.	2014 iht. manuskript
Stk. 2593	2593. At det forannævnte religiøse instinkt ændrede sig, da menneskene begyndte at få intelligensen udviklet, er selvfølgeligt.	2593. At det forannævnte religiøse instinkt ændrede sig, da menneskene begyndte at få intelligensen udviklet, er selvfølgeligt.	2007 iht. manuskript
Stk. 2594, afsnit 2, midt	Den kuntigt frembragte sympati bevirker <u>altå</u> , at væsenerne, selv om de er i en zone, der udgør mørkets kulmination eller helvede, (...)	Den kunstigt frembragte sympati bevirker <u>altså</u> , at væsenerne, selv om de er i en zone, der udgør mørkets kulmination eller helvede, (...)	1) 1985 iht. manuskript

			2) 1974 iht. manuskript
Stk. 2597, nederst	<i>Dernæst begyndte intelligensen også at komme frem og bragte dyret frem til prædikatet "menneske", selv om dette væsen i virkeligheden endnu kun var et dyr, der havde fået lidt menneskelig følelse og en meget virksom, begyndende intelligens, og af hvilken grund væsenet derfor foreløbig fik en overdimensioneret dyrisk bevidsthed, som vi har måttet udtrykke som "djævlbevidsthed".</i>	<i>Dernæst begyndte intelligensen også at komme frem og bragte dyret frem til prædikatet "menneske", selv om dette væsen i virkeligheden endnu kun var et dyr, der havde fået lidt menneskelig følelse og en meget virksom, begyndende intelligens, [...] af hvilken grund væsenet derfor foreløbig fik en overdimensioneret dyrisk bevidsthed, som vi har måttet udtrykke som "djævlbevidsthed".</i>	1974
Stk. 2601, nederst	<i>Men tilsidst er forelskelsen så svækket, at væsenerne ikke har drift nok til at indgå ægteskaber, ligesom repetitionsepokerne bliver kortere og kortere (...)</i>	<i>Men tilsidst er forelskelsesevnen så svækket, at væsenerne ikke har drift nok til at indgå ægteskaber, ligesom repetitionsepokerne bliver kortere og kortere (...)</i>	2014 iht. manuskript
Stk. 2606, midt	<i>Og alt eftersom denne mættelse finder sted, (...), som nu fornemmes som lys og salighed for væsenerne at tænke tilbage på eller at erindre sig. Og herfra modnes det så atter til at skulle indgå i en ny spirals mørkezone for her igen udviklingsprocessen atter at komme til at opleve mørkekulminationen, og efter denne atter komme til at hunge efter lysets riger og indgå i dem, når det atter er blevet til væsenet i Guds billede efter hans lignelse.</i>	<i>Og alt eftersom denne mættelse finder sted, (...), som nu fornemmes som lys og salighed for væsenerne at tænke tilbage på eller at erindre sig. Og herfra modnes de så atter til at skulle indgå i en ny spirals mørkezone for her igen udviklingsprocessen atter at komme til at opleve mørkekulminationen, og efter denne atter komme til at hunge efter lysets riger og indgå i dem, når de atter er blevet til væsener i Guds billede efter hans lignelse.</i>	1) 1974 2) 1974 3) 1974
Stk. 2607, nederst	<i>Men rent bortset herfra får de igennem oplevelsen af mørket deres livoplevelses- og manifestationsevne fornyet.</i>	<i>Men rent bortset herfra får de igennem oplevelsen af mørket deres livsoplevelses- og manifestationsevne fornyet.</i>	2007 iht. manuskript
Stk. 2608	2608. Det er denne, de levende væseners skiftende identitet med Guddommens sekundære og Guddommens primære bevidsthed, der befordres af de [...] store kosmiske generalorganer, som vi allerede kender som "den maskuline pol" og "den feminine pol".	2608. Det er denne, de levende væseners skiftende identitet med Guddommens sekundære og Guddommens primære bevidsthed, der befordres af de to store kosmiske generalorganer, som vi allerede kender som "den maskuline pol" og "den feminine pol".	2014 iht. manuskript
Stk. 2608, øverst	<i>Væsenet kan som enpolet eller med dyrisk væsen umuligt opleve lysets kulmination, ligesom det dobbeltpolede væsen umuligt kan udfolde mørkets kulmination.</i>	<i>Væsenet kan som enpolet eller med dyrisk mentalitet umuligt opleve lysets kulmination, ligesom det dobbeltpolede væsen umuligt kan udfolde mørkets kulmination.</i>	1974
Stk. 2612, midt	Når kong Salomon udtrykte ved sit store tempels indvielse [...]: <i>himlenes himle kunne ikke rumme dig, langt mindre dette hus, som jeg har bygget ...</i> , er det også disse åndelige verdener eller Guddommens primære bevidsthedsregion, denne vise konge hentyder til.	Når kong Salomon [...] ved sit store tempels indvielse udtrykte : <i>himlenes himle kunne ikke rumme dig, langt mindre dette hus, som jeg har bygget ...</i> , er det også disse åndelige verdener eller Guddommens primære bevidsthedsregion, denne vise konge hentyder til.	1974
Stk. 2612, nederst	<i>Alle foreteelser her i det ufærdige jordiske menneskerige er udelukkende baseret på at fuldkommengøre mennesket til totalt uselvisk at blive en lysende og varmende, mental eller åndelig sol for sine omgivelser.</i>	<i>Alle foreteelser her i det ufærdige jordiske menneskerige er udelukkende baseret på at fuldkommengøre mennesket til totalt uselvisk at blive en lysende og varmende, mental eller åndelig sol for sine omgivelser.</i>	2014 iht. manuskript
Stk. 2613	2613. Efter denne lille tilbagevenden til forklaringen om kredsløbspassagen og livsoplevelsesevnenes fornyelse vil vi vende tilbage til det nu fremtrædende, dobbeltpolede menneske, i hvilket forelskelses- eller parringsevnen og dermed ægteskabsevnen er degenereret og ikke mere fungerer i væsenet .	2613. Efter denne lille tilbagevenden til forklaringen om kredsløbspassagen og livsoplevelsesevnenes fornyelse vil vi vende tilbage til det nu fremtrædende, dobbeltpolede menneske, i hvilket forelskelses- eller parringsevnen og dermed ægteskabsevnen er degenereret og ikke mere fungerer [...].	1974
Stk. 2614, øverst	Og selv om menneskene efterhånden begynder at forstå de mange fra flokken afvigende, begyndende dobbeltpolede, væseners situation, (...): at vise en ligeså stor sympati for deres eget køn som for deres modsatte køn. Men denne misforståelse fra flokkens side overfor disse væsener, har i fortiden således affødt straf og henrettelser, hån og spot , hvis de	Og selv om menneskene efterhånden begynder at forstå de mange fra flokken afvigende, begyndende dobbeltpolede, væseners situation, (...): at vise en ligeså stor sympati for deres eget køn som for det modsatte køn. Men denne misforståelse fra flokkens side overfor disse væsener, har i fortiden således affødt hån og spot, straf og henrettelser , hvis de afslørede	1) 1974 2) 1974

	afslørede og manifesterede det, der var totalt normalt og naturligt for dem.	og manifesterede det, der var totalt normalt og naturligt for dem.	
Stk. 2615, nederst	<i>Når det er født med denne sympati i sin psyke, og som udelukkende er blevet affødt af de lidelser, væsenet har gennemgået i sin enpolede tilstand og ikke mere har forelskelsesevnen eller ægteskabelige tendenser, kan det kun føle den absolutte menneskesympati i renkultur, der jo er det samme som ren kærlighed, og i kraft af hvilken det er i kontakt med universets grundtone.</i>	<i>Når det er født med denne sympati i sin psyke, [...] som udelukkende er blevet affødt af de lidelser, væsenet har gennemgået i sin enpolede tilstand og ikke mere har forelskelsesevnen eller ægteskabelige tendenser, kan det kun føle den absolutte menneskesympati i renkultur, der jo er det samme som ren kærlighed, [...] i kraft af hvilken det er i kontakt med universets grundtone.</i>	1) 1974 2) 1974
Stk. 2616, øverst	<i>Når denne sympatitilstand gør sig gældende i væsenet, vil den i sin egen natur drage sit ophav lige så stærkt imod væsener af dets eget køn som til væsener af dets modsatte køn.</i>	<i>Når denne sympatitilstand gør sig gældende i væsenet, vil den i sin egen natur drage sit ophav lige så stærkt imod væsener af sit eget køn som til væsener af det modsatte køn.</i>	1) 1974 2) 1974
Stk. 2616, nederst	<i>Hvis det fremskredent udviklede, dobbeltpolede væsen viser den sympati eller virkelige næstekærlighed, som er blevet fundamentet i dets normale væremåde overfor dets omgivelser, vil en sådan sympati vække opsigt og misforståelse og dens ophav betragtes som abnormt.</i>	<i>Hvis det fremskredent udviklede, dobbeltpolede væsen viser den sympati eller virkelige næstekærlighed, som er blevet fundamentet i dets normale væremåde overfor dets omgivelser, vil en sådan sympati vække opsigt og misforståelse og dens ophav betragtes som abnormt.</i>	1974
Stk. 2619, nederst	<i>Og når man forstår, at denne kærlighedens altoverstrålende væremåde er grundtonen i hele verdensaltet, og at væsenerne ikke vil kunne blive helt fri af mørket eller de ulykkelige skæbner, uden at de får udviklet denne kærlighed i sig, der gør det til ét med Gud i sin indstilling til alt og alle, bliver dobbeltpolethedens absolutte livsbetingende nødvendighed her til kendsgerning for den udviklede forsker.</i>	<i>Og når man forstår, at denne kærlighedens altoverstrålende væremåde er grundtonen i hele verdensaltet, og at væsenerne ikke vil kunne blive helt fri af mørket eller de ulykkelige skæbner, uden at de får udviklet denne kærlighed i sig, der gør dem til ét med Gud i deres indstilling til alt og alle, bliver dobbeltpolethedens absolutte livsbetingende nødvendighed her til kendsgerning for den udviklede forsker.</i>	1) 1974 2) 1974
Stk. 2621	2621. Det er forståeligt, at mennesker, der i øjeblikket er inde i en stærk forelskelsesperiode eller befinder sig i ægteskabets glansfulde hvedebrødsdage, ikke med særlig sympati eller interesse ser på nærværende analyser af den absolutte og virkelige kærlighed, idet det lys, de lever i, overstråler jo alt, hvad deres sansesæt kan producere af vellyst og livsnydelse i øjeblikket.	2621. Det er forståeligt, at mennesker, der i øjeblikket er inde i en stærk forelskelsesperiode eller befinder sig i ægteskabets glansfulde hvedebrødsdage, ikke med særlig sympati eller interesse ser på nærværende analyser af den absolutte og virkelige kærlighed, idet det lys, de lever i, jo overstråler alt, hvad deres sansesæt kan producere af vellyst og livsnydelse i øjeblikket.	1974
Stk. 2622	2622. Nu vil disse vore analyser afføde i mange interesserede mennesker [...] spørgsmålet om, hvorledes den seksuelle drift kommer til udløsning hos det totalt dobbeltpolede væsen, og vi skal derfor om lidt i det efterfølgende berøre dette emne. –	2622. Nu vil disse vore analyser [...] i mange interesserede mennesker afføde spørgsmålet om, hvorledes den seksuelle drift kommer til udløsning hos det totalt dobbeltpolede væsen, og vi skal derfor om lidt i det efterfølgende berøre dette emne. –	1974
Stk. 2627, øverst	For at forstå dette må man her huske på, hvilken omskabelse der er foregået med væsenet, fra det var et ufærdigt menneske, ja endog, som vi har set, fremtrædende med djævlbevidsthed, og til det blev det totalt fuldkomne menneske i Guds billede efter hans lignelse og blev hjemmehørende i livets højeste åndelige sfærer eller verdener. <i>Et sådant væsen har absolut ikke mere, således som det ufuldkomne menneske, nogen som helst form for dyriske, hvilket vil sige: ukærlige, tendenser.</i>	For at forstå dette må man her huske på, hvilken omskabelse der er foregået med væsenet, fra det var et ufærdigt menneske, ja endog, som vi har set, fremtrædende med djævlbevidsthed, og til det blev det totalt fuldkomne menneske i Guds billede efter hans lignelse og blev hjemmehørende i livets højeste åndelige sfærer eller verdener. <i>Et sådant væsen har absolut ikke mere, således som det ufuldkomne menneske, nogen som helst form for dyriske, hvilket vil sige ukærlige, tendenser.</i>	1) 2007 ikke-kursiv iht. manuskript 2) 1974
Stk. 2632, nederst	<i>Væsenernes evige tilværelse kommer således her frem i sin højeste for sanserne direkte tilgængelige form i deres dagsbevidste oplevelsesområde.</i>	<i>Væsenernes evige tilværelse kommer således her frem i sin højeste for sanserne direkte tilgængelige form i det dagsbevidste oplevelsesområde.</i>	1974
Stk. 2633, øverst	<i>Den højeste ild eller den seksuelle kraft er nu, takket være dobbeltpoletheden, overgået til at være kulminationsoplevelsen af en gennemtrængende behagsoverstråling af den mest</i>	<i>Den højeste ild eller den seksuelle kraft er nu, takket være dobbeltpoletheden, overgået til at være kulminationsoplevelsen af en gennemtrængende behagsoverstråling af den mest</i>	2014 iht. manuskript

	<i>ophøjede, guddommelige energi, der findes. Denne energi udgør den absolutte kærlighed i sin totale renkultur. Denne guddommelige gensidige overstråling [...] udløser sig i en kontakt, der bliver en kulminerende eller højeste fælles lysoplevelse for begge de pågældende partnere.</i>	<i>ophøjede, guddommelige energi, der findes. Denne energi udgør den absolutte kærlighed i sin totale renkultur. Denne guddommelige gensidige overstråling fra væsen til væsen finder sted ved ethvert væsens møde med et andet væsen. Nævnte gensidige overstråling udløser sig i en kontakt, der bliver en kulminerende eller højeste fælles lysoplevelse for begge de pågældende partnere.</i>	
Stk. 2633, midt	<i>Hvordan kan Guddommen åbenbare sin bevidsthed, sine ønsker, sit begær og sin vilje uden igennem dette hans højest udviklede manifestations- og oplevelsesorgan? –</i>	<i>Hvordan kan Guddommen åbenbare sin bevidsthed, sine ønsker, sit begær og sin vilje uden igennem dette sit højest udviklede manifestations- og oplevelsesorgan? –</i>	1974
Stk. 2633, nederst	<i>I dette væsenernes kosmiske mødes strålevæld og den heraf følgende kontaktudløsning oplever de sig selv som tidens og rummets herrer i form af evigheden og uendeligheden og dermed deres absolutte identitet med Guddommens evige jeg, [...] Guddommens evige oplevelse.</i>	<i>I dette væsenernes kosmiske mødes strålevæld og den heraf følgende kontaktudløsning oplever de sig selv som tidens og rummets herrer i form af evigheden og uendeligheden og dermed deres absolutte identitet med Guddommens evige jeg, Guddommens evige skabelse, Guddommens evige oplevelse.</i>	2014 iht. manuskript
Stk. 2634, øverst	<i>I denne er der derfor indbygget en organisk struktur, igennem hvilken den sparsomme strålefunktion fra den højeste ild kan komme til udløsning.</i>	<i>I denne er der derfor indbygget en organisk struktur, igennem hvilken den sparsomme strålefunktion fra den højeste ild kan komme til udløsning.</i>	2007 (kursiv)
Stk. 2634, midt	<i>Og selv om den her kun udgør en glimtvis oplevelse og kun kan komme til udløsning ved en kunstig organproces, så skaber den dog i de givne øjeblik udløsninger indenfor sit område en åbenbaring af den højeste nydelse eller behagsfornemmelse, der overhovedet kan skabes mellem to væsener.</i>	<i>Og selv om den her kun udgør en glimtvis oplevelse og kun kan komme til udløsning ved en kunstig organproces, så skaber den dog i de givne øjeblik udløsninger indenfor sit område en åbenbaring af den højeste nydelse eller behagsfornemmelse, der overhovedet kan skabes mellem to væsener.</i>	1985 iht. manuskript
Stk. 2635, øverst	<i>Akten er i sig selv ligefrem en sympatirus, i hvilken væsenerne er opfyldte af at indynde sig og gøre sig meget behagelig for den anden part.</i>	<i>Akten er i sig selv ligefrem en sympatirus, i hvilken væsenerne er opfyldte af at indynde sig og gøre sig meget behagelig for den anden part.</i>	1974
Stk. 2637, nederst	<i>Organismer udgør således hver især et livsbe- tingende skaberredskab for sit ophav, hvilket altså vil sige: jeget eller det guddommelige "noget" bag organismen.</i>	<i>Organismer udgør således hver især et livsbe- tingende skaberredskab for sit ophav, hvilket altså vil sige: jeget eller det guddommelige "noget" bag organismen.</i>	2007 iht. manuskript
Stk. 2643, nederst	<i>Som vi har set, kan væsenerne i kraft af denne ydre evne tilegne sig en meget stor forbedring og fuldkommengørelse i deres dyriske udfoldelsesevne.</i>	<i>Som vi har set, kan væsenerne i kraft af denne ydre evne tilegne sig en meget stor forbedring og fuldkommengørelse i deres dyriske udfoldelse.</i>	1974
Stk. 2644	<i>2644. Foruden disse intellektualiserede instinktvæsener, (...) og den intellektualiserede instinktevne ligeledes er blevet afmægtig til fordel for udviklingen af en ny menneskelig evne, nemlig den humane.</i>	<i>2644. Foruden disse intellektualiserede instinktvæsener, (...) og den intellektualiserede instinktevne ligeledes er blevet afmægtig til fordel for udviklingen af en ny menneskelig evne, nemlig den humane.</i>	1985 iht. manuskript
Stk. 2645, midt	<i>Da de særlige kosmiske sanser først opnås (...) eller et kosmisk verdensbillede.</i>	<i>Da de særlige kosmiske sanser først opnås (...) eller et kosmisk verdensbillede.</i>	1985 iht. manuskript
Stk. 2646, midt	<i>Denne struktur består udelukkende af evige principper udløst igennem tilsvarende evige organer, der muliggør skabelsen og opretholdelsen af hele det fysiske eller skabte område af verdensaltet og heri også indbefattet de levende væseners organismer, samt dets regulering og styrelse af alle manifestationer på det fysiske og åndelige område.</i>	<i>Denne struktur består udelukkende af evige principper udløst igennem tilsvarende evige organer, der muliggør skabelsen og opretholdelsen af hele det fysiske eller skabte område af verdensaltet og heri også indbefattet de levende væseners organismer, samt reguleringen og styrelsen af alle manifestationer på det fysiske og åndelige område.</i>	1) 1974 2) 1974
Stk. 2647, midt	<i>Til udforskning af det rent fysiske verdensbillede kræves der absolut ikke nogen særlig moraludvikling.</i>	<i>Til udforskning af det rent fysiske verdensbillede kræves der absolut ikke nogen særlig moraludvikling.</i>	2007 iht. manuskript
Stk. 2651, nederst	<i>Men i dag er denne viden netop en tiltrængt åndelig næring, som millioner af mennesker mere eller mindre bevidst eller ubevidst hung-</i>	<i>Men i dag er denne viden netop en tiltrængt åndelig næring, som millioner af mennesker mere eller mindre bevidst eller ubevidst hung-</i>	1985 iht. manuskript

	<i>rer efter.</i>	<i>rer efter.</i>	
Stk. 2653, nederst	Og vi skal her, som afslutning på vor lange vej igennem det evige verdensbilledes kosmiske analyser, give et koncentrat af denne guddommelige åbenbaring, det guddommelige syn af den evige Guddom, vor egen udødelige identitet og forhold til denne Guddom, og verdensaltet som denne Guddoms evige organisme og redskab for såvel <u>denne</u> som de levende væsners evige oplevelse af livet i kærlighed, visdom og salighed.	Og vi skal her, som afslutning på vor lange vej igennem det evige verdensbilledes kosmiske analyser, give et koncentrat af denne guddommelige åbenbaring, det guddommelige syn af den evige Guddom, vor egen udødelige identitet og forhold til denne Guddom, og verdensaltet som denne Guddoms evige organisme og redskab for såvel <u>dennes</u> som de levende væsners evige oplevelse af livet i kærlighed, visdom og salighed.	2014 iht. manuskript
Stk. 2654:8	8. At ingen fysisk organisme kan eksistere uden at være fysisk livsrum, univers eller makrokosmos for mikrokosmiske og mellemkosmiske væsener, og at vor egen fysiske organisme således er makrokosmos for de mikrovæsener, <u>celler, molekyler, organer</u> osv., som forekommer i den, ligesom den er mikrokosmisk organisme i den makrokosmiske organisme, den selv eksisterer indeni. Ethvert levende væsen udgør således på én gang <u>ét</u> makrokosmisk, mellemkosmisk og mikrokosmisk væsen.	8. At ingen fysisk organisme kan eksistere uden at være fysisk livsrum, univers eller makrokosmos for mikrokosmiske og mellemkosmiske væsener, og at vor egen fysiske organisme således er makrokosmos for de mikrovæsener, <u>organer, celler, molekyler</u> osv., som forekommer i den, ligesom den er mikrokosmisk organisme i den makrokosmiske organisme, den selv eksisterer indeni. Ethvert levende væsen udgør således på én gang <u>et</u> makrokosmisk, mellemkosmisk og mikrokosmisk væsen.	1) 1974 2) 2007 iht. manuskript
Stk. 2654:12 midt	Det <u>fysiske</u> verdensalt har således aldrig nogen sinde været andet, og kan aldrig blive andet i sit slutfacit, end "skabte ting".	Det <u>fysiske</u> verdensalt har således aldrig nogen sinde været andet, og kan aldrig blive andet i sit slutfacit, end "skabte ting".	1985 iht. manuskript
Stk. 2654:22	22. At den materialistiske videnskab (...) og igennem disse væsener skaber "himmeriges rige" eller "det rigtige menneskerige", i hvilket alle mennesker på jorden udgør ét folk, ét rige, én stat med én regering.	22. At den materialistiske videnskab (...) og igennem disse væsener skaber "himmeriges rige" eller "det rigtige menneskerige", i hvilket alle mennesker på jorden udgør ét folk, ét rige, én stat med én regering.	1974
Stk. 2654:25 nederst	Det er det begyndende syn af det lysets rige, der er alle levende væseners guddommelige og sande hjemsted, <u>og</u> hvor de er ét med den evige Fader.	Det er det begyndende syn af det lysets rige, der er alle levende væseners guddommelige og sande hjemsted, [...] hvor de er ét med den evige Fader.	1974
Stk. 2657	2657. Da humanitets- og intuitionsevnen endnu ikke er så udviklet hos jordmenneskene, at de kan danne kosmisk sans og give dem virkelig kosmisk oplevelsessevne, kan de endnu ikke ved selvoplevelse opleve de højere livsformer, idet <u>de</u> ligger totalt udenfor de lavere mentale sansesæts rækkevidde.	2657. Da humanitets- og intuitionsevnen endnu ikke er så udviklet hos jordmenneskene, at de kan danne kosmisk sans og give dem virkelig kosmisk oplevelsessevne, kan de endnu ikke ved selvoplevelse opleve de højere livsformer, idet <u>disse</u> ligger totalt udenfor de lavere mentale sansesæts rækkevidde.	1974
Stk. 2657, midt	Men disse væsener har naturligvis ikke kunnet give menneskene deres selvoplevede kosmiske viden på anden måde end i fortolkninger og lignelser, der var tilpasset netop den begrænsede begavelse eller evne til at forstå kosmiske foreteelser, som væsenerne på de givne tidspunkter har været i <u>stand til at forstå</u> . Nu er menneskene nået så langt frem i deres udvikling, at en vis del af dem er så human begavede, at de kan modtage kosmisk viden eller videnskab i en tilpasset intellektuel, teoretisk form af en sådan grad, at den udtrykker det virkelige og sande kosmiske verdensalt, i hvilket det af den materialistiske videnskab fremførte verdensbillede kun udgør noget sekundært, ja, kan ligefrem udtrykkes som "det døde" i forhold til det kosmiske verdensbillede, i hvilket både det fysiske og kosmiske område udgør en uadskillelig <u>enhed</u> , som en levende, arbejdende organisme for en evigt eksisterende Guddom, i hvilken alle levende væsener, som denne Guddoms manifestations- og oplevelsesorganer, lever, røres og er. Dette verdensbille-	Men disse væsener har naturligvis ikke kunnet give menneskene deres selvoplevede kosmiske viden på anden måde end i fortolkninger og lignelser, der var tilpasset netop den begrænsede begavelse eller evne til at forstå kosmiske foreteelser, som væsenerne på de givne tidspunkter har været i <u>besiddelse af</u> . Nu er menneskene nået så langt frem i deres udvikling, at en vis del af dem er så human begavede, at de kan modtage kosmisk viden eller videnskab i en tilpasset intellektuel, teoretisk form af en sådan grad, at den udtrykker det virkelige og sande kosmiske verdensalt, i hvilket det af den materialistiske videnskab fremførte verdensbillede kun udgør noget sekundært, ja, kan ligefrem udtrykkes som "det døde" i forhold til det kosmiske verdensbillede, i hvilket både det fysiske og kosmiske område udgør en uadskillelig <u>enhed</u> som en levende, arbejdende organisme for en evigt eksisterende Guddom, i hvilken alle levende væsener, som denne Guddoms manifestations- og oplevelsesorganer, lever, røres og er. Dette verdensbillede er således en viden-	1) 1974 2) 2014 iht. manuskript 3) 1974 4) 1974

	<i>de er således en videnskab om alt "det levende" eller det primære hinsides alle materier, bevægelser, organismer eller skabte ting. Det udgør netop det eneste absolutte skabende og oplevende "evige noget", hvis eksistens, bevidsthed og væremåde udgør det evige jeg og liv i alle levende væseners bevidsthed og organismer, manifestation og skabelse, lige såvel i mikrokosmos og makrokosmos som i mellemkosmos.</i>	<i>skab om [...] "det levende" eller det primære hinsides alle materier, bevægelser, organismer eller skabte ting. Det udgør netop det eneste absolutte skabende og oplevende "evige noget", hvis eksistens, bevidsthed og væremåde udgør det evige jeg og liv i alle levende væseners bevidsthed og organisme, manifestation og skabelse, lige såvel i mikrokosmos og makrokosmos som i mellemkosmos.</i>	
Stk. 2658:7, øverst	<i>For disse mikrovæsener bliver denne organismes ophav således et makrovæsen, der altså er det samme om et universvæsen.</i>	<i>For disse mikrovæsener bliver denne organismes ophav således et makrovæsen, der altså er det samme som et universvæsen.</i>	2007 iht. manuskript
Stk. 2658:11 afsnit 1, midt	<i>De nævnte mindre udviklede mikroorganismer rummer således endnu ikke noget organ for oplevelse af vågen, fysisk dagsbevidshed.</i>	<i>De nævnte mindre udviklede mikroorganismer rummer således endnu ikke noget organ for oplevelse af vågen, fysisk dagsbevidsthed.</i>	2007 iht. manuskript
Stk. 2658:11 afsnit 2, nederst	<i>Disse er altså absolut udtryk for makrokosmiske levende væseners eksistens og skabelsesprocesser. Det er disse processer, vi kalder "naturen". Vor fremtræden i disse levende væseners organisme er ligeså naturlig, som vore mikrovæseners fremtræden i vore organismer, i form af organer, celler, molekyler, atomer osv. er naturlig for os, ja er en livsbetingelse.</i>	<i>Disse er altså absolut udtryk for makrokosmiske levende væseners eksistens og skabelsesprocesser. Det er disse processer, vi kalder "naturen". Vor fremtræden i disse levende væseners organismer er ligeså naturlig, som vore mikrovæseners fremtræden i vore organismer, i form af organer, celler, molekyler, atomer osv. er naturlig for os, ja er en livsbetingelse.</i>	2014 iht. manuskript
Stk. 2658:12 afsnit 1, midt	<i>En skabeevne såvel som en oplevelsessevne kan umulig eksistere på anden måde end som en egenskab ved "et levende noget".</i>	<i>En skabeevne såvel som en oplevelsessevne kan umuligt eksistere på anden måde end som en egenskab ved "et levende noget".</i>	1985 iht. manuskript
Stk. 2658:13 midt	<i>Da alle de levende væseners jeger er Guds jeg, og deres skabeevner og organismer tilsammen udgør Guds skabeevne og organisme, er alle eksisterende [...] væsener således en livsbetingelse for Guddommen, ligesom Guddommen igen er en livsbetingelse for de levende væsener.</i>	<i>Da alle de levende væseners jeger er Guds jeg, og deres skabeevner og organismer tilsammen udgør Guds skabeevne og organisme, er alle eksisterende levende væsener således en livsbetingelse for Guddommen, ligesom Guddommen igen er en livsbetingelse for de levende væsener.</i>	2014 iht. manuskript
Stk. 2658:16 midt	<i>Men selv om disse væsener seksuelt organ- og forplantningsmæssigt henholdsvis endnu er "hankønsvæsener" og "hunkønsvæsener", er der allerede, om end ubevidt, dybt i deres bevidsthed sket en forvandling. De er således ikke mere fremtrædende som "dyr" i renkultur, men de er heller ikke "menneske" i renkultur.</i>	<i>Men selv om disse væsener seksuelt organ- og forplantningsmæssigt henholdsvis endnu er "hankønsvæsener" og "hunkønsvæsener", er der allerede, om end ubevidst, dybt i deres bevidsthed sket en forvandling. De er således ikke mere fremtrædende som "dyr" i renkultur, men de er heller ikke "mennesker" i renkultur.</i>	1) 2007 iht. manuskript 2) 1985 iht. manuskript 3) 1974
Stk. 2658:17 nederst	<i>Lidelserne er ikke i kosmisk forstand noget virkeligt eller absolut ondt. Disse skyldes udelukkende væsenernes uvidenhed om princippet: årsag og virkning.</i>	<i>Lidelserne er ikke i kosmisk forstand noget virkeligt eller absolut ondt. De skyldes udelukkende væsenernes uvidenhed om princippet: årsag og virkning.</i>	1974
Stk. 2658:20 midt	<i>Alle fysiske mennesker [...] fra fødslen til døden må gennem forskellige stadier fra barn til voksen og er derfor bundet til kun at kunne manifestere det af disse stadier, det i den givne situation befinder sig på.</i>	<i>Alle fysiske mennesker må fra fødslen til døden [...] gennem forskellige stadier fra barn til voksen og er derfor bundet til kun at kunne manifestere det af disse stadier, de i den givne situation befinder sig på.</i>	1) 1974 2) 1974
Stk. 2658:23 midt	<i>Væsenerne kan således absolut ikke bringes til at manifestere en højere moralsk væremåde end netop den, der er toppunktet af dets midlertidige udviklingstrin.</i>	<i>Væsenerne kan således absolut ikke bringes til at manifestere en højere moralsk væremåde end netop den, der er toppunktet af deres midlertidige udviklingstrin.</i>	1974
Stk. 2658:24 nederst	<i>Den dom, hvormed vi dømmer andre, bliver således uundgåeligt bestemmende for graden af freden, lykken og glæden i vor egen skæbne.</i>	<i>Den dom, hvormed vi dømmer andre, bliver således uundgåeligt bestemmende for graden af fred, lykke og glæde i vor egen skæbne.</i>	1974
Stk. 2658:25 øverst	<i>Hvordan vil man kunne opnå at høste andet end krigens frugter: døden, ulykken og lidelserne ved at kun at så krigens sæd? –</i>	<i>Hvordan vil man kunne opnå at høste andet end krigens frugter: døden, ulykken og lidelserne ved [...] kun at så krigens sæd? –</i>	1985 iht. manuskript
Stk. 2658:26 øverst	<i>Disse virkninger kan være af en sådan art, at de er dræbende, ødelæggende og smertefulde og gør dermed sit ophavs skæbne ulykkelig.</i>	<i>Disse virkninger kan være af en sådan art, at de er dræbende, ødelæggende og smertefulde og gør dermed deres ophavs skæbne ulykkelig.</i>	1974
Stk. 2658:26	<i>Og det er denne søgen efter livsmysteriets løs-</i>	<i>Og det er denne søgen efter livsmysteriets løs-</i>	1985

midt	<i>ning, der i Vesten er resulteret i den moderne materialistiske videnskab.</i>	<i>ning, der i Vesten er resulteret i den moderne materialistiske videnskab.</i>	iht. manuskript
Stk. 2658:28 nederst	<i>Væsener på et stadium, hvor de ikke har de specielle sanser udviklet, ved hvilke de kan opleve og forske selve "det levendes" analyser, (...)</i>	<i>Væsener på et stadium, hvor de ikke har de specielle sanser udviklet, ved hvilke de kan opleve og udforske selve "det levendes" analyser, (...)</i>	1974
Stk. 2658:32 nederst	<i>Hele dommedags- eller ragnaroksepokens virkninger vil efterhånden afføde i alle jordens mennesker [...] denne længsel efter fred, humanitet eller kærlighed.</i>	<i>Hele dommedags- eller ragnaroksepokens virkninger vil efterhånden [...] i alle jordens mennesker afføde denne længsel efter fred, humanitet eller kærlighed.</i>	1974
Stk. 2658:35 nederst	<i>Men disse væseners psyke og væremåde er ikke desto mindre en virkelig fredens verdenskulturs begyndende anmarchs, et begyndende [...] forårs milde vinde.</i>	<i>Men disse væseners psyke og væremåde er ikke desto mindre en virkelig freds og verdenskulturs begyndende anmarch, et begyndende kosmisk forårs milde vinde.</i>	1) 1974 2) 1974 3) 2014 iht. manuskript
Stk. 2658:37 midt	<i>I henhold til den kolossale del af dette arbejde, der kan udføres på maskiner, vil der kun kunne blive meget få arbejdstimer til hvert enkelt menneske.</i>	<i>I henhold til den kolossale del af dette arbejde, der kan udføres med maskiner, vil der kun kunne blive meget få arbejdstimer til hvert enkelt menneske.</i>	1974
Stk. 2658:38 øverst	<i>Ja, det er i virkeligheden denne stræben, der i stor udstrækning bliver til ligefrem kamp imellem menneskene, netop fordi de hverken har fundet sandheden i religionen eller politik.</i>	<i>Ja, det er i virkeligheden denne stræben, der i stor udstrækning bliver til ligefrem kamp imellem menneskene, netop fordi de hverken har fundet sandheden i religion eller politik.</i>	2014 iht. manuskript
Stk. 2658:38 nederst	<i>Det er klart, at denne verdensregering hverken er engelsk, tysk, fransk, russisk eller kinesisk eller tilhørende nogen som helst speciel nationalitet.</i>	<i>Det er klart, at denne verdensregering hverken er engelsk, tysk, fransk, russisk eller kinesisk eller tilhørende nogen som helst speciel nationalitet.</i>	1985 iht. manuskript
Stk. 2658:39 afsnit 1, midt	<i>Disse arbejdstimer giver således deres ophav et livspas eller levestandardpas som garantibevist for, at det netop har udført dets arbejdsforpligtelse.</i>	<i>Disse arbejdstimer giver således deres ophav et livspas eller levestandardpas som garantibevist for, at det netop har udført sin arbejdsforpligtelse.</i>	1974
Stk. 2658:40 midt	<i>Intet som helst menneske i verdensstaten kan således komme på poster og få ansvar i felter, til hvilke de ikke er kvalificerede.</i>	<i>Intet som helst menneske i verdensstaten kan således komme på poster eller få ansvar i felter, til hvilke det ikke er kvalificeret.</i>	1) 1974 2) 1974 3) 1974
Stk. 2658:40 nederst	<i>At det ikke kan betale sig for verdensstaten at bringe dens indbyggere i sådanne situationer er selvfølgelig givet.</i>	<i>At det ikke kan betale sig for verdensstaten at bringe sine indbyggere i sådanne situationer er selvfølgelig givet.</i>	1974
Stk. 2658:41 midt	<i>Uden oplevelsen af ubehag kan oplevelsen af behag umuligt sanses eller erkendes. Uden oplevelse af noget ondt, kan oplevelsen af noget godt ikke erkendes.</i>	<i>Uden oplevelsen af ubehag kan oplevelsen af behag umuligt sanses eller erkendes. Uden oplevelsen af noget ondt, kan oplevelsen af noget godt ikke erkendes.</i>	2014 iht. manuskript
Efterskrift, afsnit 2, øverst	<i>Himmelske Fader! – Tak fordi du har sat mig, støvgranet fra dit hellige åsyn, i stand til at reflektere på denne din mægtige imod mig rettede personlige korrespondance, (...)</i>	<i>Himmelske Fader! – Tak fordi du har sat mig, støvgranet for dit hellige åsyn, i stand til at reflektere på denne din mægtige imod mig rettede personlige korrespondance, (...)</i>	2014 iht. manuskript
Efterskrift, afsnit 4, øverst	<i>Tak fordi du gennem denne min personlige oplevelse af dig har gjort mig til genstand for en bevidsthedsudfoldelse, der i form af inkarnationen af klodens vordende idealisme, atter lader mig komme til syne som en åben kanal for din evige visdom, [...]</i>	<i>Tak fordi du gennem denne min personlige oplevelse af dig har gjort mig til genstand for en bevidsthedsudvidelse, der i form af inkarnationen af klodens vordende idealisme, atter lader mig komme til syne som en åben kanal for din evige visdom, [...]</i> <i>Kommentar: Konverteringsfejl opstået ved bogens digitalisering, hvor teksten skannes og ocr-læses. Fejlen vil blive rettet i næste udgave af bogen (og er ikke talt med i ovenstående statistik).</i>	2007
Efterskrift, afsnit 4, nederst	<i>"Jeg vil være til glæde og velsignelse for alt, hvad jeg kommer i berøring med, for at jeg derved kan være i kontakt med min himmelske Fader og således som et sollignende væsen</i>	<i>"Jeg vil være til glæde og velsignelse for alt, hvad jeg kommer i berøring med, for at jeg derved kan være i kontakt med min himmelske Fader og således som et sollignende væsen</i>	2007

	befinde mig på dette urokkelige, klippefaste fundament midt i livets, lysets, kærlighedens og salighedens centrum.	befinde mig på dette urokkelige, klippefaste fundament midt i livets, lysets, kærlighedens og salighedens centrum."	
Efterskrift, afsnit 6, midt	De har funklet og strålet over syndfloden, Noahs ark, israeliternes vandringer i ørkenen og julenatten i Betlehem.	De har funklet og strålet over syndfloden, Noahs ark, israeliternes vandringer i ørkenen og julenatten i Betlehem.	2007
Efterskrift, afsnit 9, øverst	Tak fordi du ikke alene har gjort den timelige, materielle verden til ét med din personlige tale til mig, men også givet mig sansesæt, der – ikke gennem en trance- eller ekstasetilstand, – men gennem en permanent, vågen klar dagsbevidsthed, ladet mig opleve alle de bag den fysiske verden fremtrædende kosmiske verdener, (...)	Tak fordi du ikke alene har gjort den timelige, materielle verden til ét med din personlige tale til mig, men også givet mig sansesæt, der – ikke gennem en trance- eller ekstasetilstand, – men gennem en permanent, vågen klar dagsbevidsthed, lader mig opleve alle de bag den fysiske verden fremtrædende kosmiske verdener, (...)	2007 iht. manuskript

Andre ændringer:

Hovedtitel og omslag		Foruden titlen Livets Bog får bogen det samlede værks hovedtitel Det Tredje Testamente, og symbol nr. 23 og 19 indsættes på omslagets henholdsvis for- og bagside.	1985
Stykoversigt		Lang indholdsfortegnelse bag i bogen omdøbes til "Stykoversigt".	2007
Marginnoter		Stykoverskrifterne indsættes som margennoter ud for de pågældende tekststykker.	2007
Indholdsfortegnelse		Kort indholdsfortegnelse indsættes foran i bogen.	2007
Indeks og bibelcitater		Indeks og oversigt over bibelcitater indsættes bag i bogen. Udgår 2014.	2007
Noteblad		Noteblad indsættes bag i bogen.	2014